

DEL TEMPS I LA POESIA

JOAN-ELIES ADELL. *La degradació natural dels objectes*. Edicions Proa. Barcelona. 2004.

Amb *La degradació natural dels objectes*, Joan - Elies Adell va guanyar el Premi dels Jocs Florals de Barcelona 2004. Dos són els temes que constitueixen el centre vertebrador d'aquest llibre, el pas del temps i la construcció del poema. El pas del temps té com a referència metafòrica els objectes i les coses personals degradats pel transcurs dels dies. Ja en el primer poema, "Esberles" se'ns recorda que malgrat que els objectes estiguen fets malbé són capaços de mantenir vius els records del desig. En el següent poema "Barranc de Saldonar" trobem una mena de "carpe diem", davant del pas destructor del temps, cal viure l'instant: "*I només puc/ respondre amb la llum d'un dia de platja/ sota aquell cel d'agost que encara crema.*" Al poema "Floridura" lamenta l'erosió de la memòria, ja que "*obeeix a una llei equivocada*", i fa que tot es presente esborradís, tanmateix la presència dels vells objectes és important en tant que en ells es concentra la passió. En "Materials de record" defineix el subjecte poètic el seu concepte de record amb dos dels versos més aconseguits del poema; quan diu que els seus records preferits "*són els que estan fets només amb el gruix/ d'un temps cada cop més buit de temps.*" El desgast de les coses és conseqüència de la presència de la vida, diu en un altre poema, empenyada en "*furgar en els racons més sòrdids*", però amb l'assoliment del desig es pot remeiar una mica el sofriment. El pas del temps porta inevitablement a la mort, i el subjecte poètic manifesta en el poema "La lentitud", que escriu per dissimular la seua presència: "*Només volia dissimular l'olor de la mort, sense dir-ho.*"

L'altre gran tema del poemari és la poesia com a subjecte del poema, tal com va escriure Wallace Stevens i ens recorda el professor Jenaro Talens en el pròleg del llibre; és un tema que interessa molt a Joan - Elies Adell, com ja vam poder llegir en el seu llibre anterior, *Encara una olor*. En poemes com "En nom de les coses", o "Exempt d'ànima" expressa la seua preocupació per no saber explicar la realitat de les coses a través del poema, però de vegades també manifesta la satisfacció de trobar les paraules adients per a la seua construcció com a "Les mutacions", ja que al capdavant crear un poema és només qüestió de voluntat: "*Sé que aquest paisatge és fàcilment interpretable. /Només em cal la voluntat.*" El penúltim poema del llibre, "Augment d'abstracció" és una mena de manifest poètic on el poeta defineix el seu ofici, escriure poesia és com "*Posar ordre a les passions i plantar-les, una a una,/ com en un camp de tarongers./Les rego i gaudeixo del color verd de l'aigua molsuda quan surt per la sèquia.*"

Joan - Elies Adell, poeta imparable, segueix de manera imparable el camí ascendent en la seua trajectòria poètica i ens obsèquia una altra volta amb un llibre excel·lent, la poesia de la experiència i la poesia formal, motiu de debat i polèmica en la poesia dels darrers anys, arriba a una perfecta síntesi en aquest llibre. *La degradació natural dels objectes*, és una bona ocasió per a llegir a un dels bons poetes que tenim en aquesta comarca.

Josep Manuel San Abdón

Publicat a *La Veu de Benicarló*